



تأخیر ۳ ماهه در اعلام یک نرخ

پاسخ رنج ۵۰ هزار کشاورز را چه کسی می دهد؟

بی‌اعتنایی‌ها و خدای ناکرده برخی اهداف پنهان به رنج و آسیب ۵۰ هزار چغندرکار و هزاران کارگر و کارمند ده‌ها کارخانه منجر شود؟

آیا مقام‌های ارشد اقتصادی دولت نباید از این دسته مدیران پرسش کنند دلیل تأخیر ۳ ماهه چیست؟ واقعیت این است که انبار شدن هزاران تن شکر تولید شده در کارخانه‌ها تنها به این دلیل که مدیران کارخانه‌ها نمی‌دانستند با کدام قیمت باید کالای خود را عرضه کنند راه را برای سودهای بادآورده برای گروهی از دلالان و واسطه‌ها هموار کرد و آنها بودند که سود بادآورده نصیب خود کردند. باتوجه به اینکه خسارت قابل توجهی به کشاورزان وارد شد و آنها از درجه اعتمادشان به کارخانه‌ها کاسته شد و با عنایت به اینکه ممکن است این اتفاق در سال‌های بعد نیز رخ دهد آیا بهتر نیست در این باره پیگیری‌های بیشتری از سوی نهادهای بالاتر و مدیران ارشد دولت انجام شود و کمیته حقیقت‌یاب تشکیل گردد. تردیدی نیست که مقام‌های اقتصادی ارشد می‌خواهند تولید رونق بگیرد و این نیز وقتی اتفاق می‌افتد که انگیزه تولید کاهش نیابد.

به امید روزهایی عاری از بی‌اعتنایی و کارشکنی حتی سهوی در مسیر تولید بیشتر.



۹۰ روز معطلی در اعلام قیمت‌ها موجب عدم دستیابی به درآمد در زمان مناسب برای ۵۰ هزار چغندرکار شد که با خانواده‌هایشان بیش از ۲۰۰ هزار نفر می‌شوند. آیا کارمندان و مدیران دولتی که با بی‌اعتنایی و نادیده گرفتن رنج ۵۰ هزار چغندرکار حدود ۳ ماه در اقدام به یک کاری که مقام‌های ارشد بر اجرای آن تأکید کرده‌اند حاضرند برای ۳ ماه حقوق و دستمزدشان با تأخیر مواجه شود؟

آیا این اتفاق ناخوشایندی به حساب نمی‌آید که یک نظام دیوان‌سالاری معیوب و ناکارآمد و برخی

یکی از بدترین اقدام‌هایی که یک سازمان یا یک نهاد می‌تواند انجام دهد، معطل کردن و ایجاد ابهام در آینده فعالیت‌هایی است که در فرایند تولید آن هزاران نفر شاغل شده‌اند. این کار آسیب‌رسان می‌تواند روحیه و انگیزه‌ها را به سمت نزولی هدایت کرده و شاغلان را از ادامه کار باز دارد. هر اتفاقی با هر نیت که چنین کند را باید نگوئیم کرد. متأسفانه در سال زراعی جاری نهادهایی در دولت این رفتار آسیب‌ساز را خواسته یا ناخواسته انجام داده و ۵۰ هزار چغندرکار زحمتکش را با شرایط غم‌انگیز مواجه کردند. تا پایان آبان‌ماه بیش از

اختیارات گسترده در دست افرادی با تجربه اندک

بهمین دانایی

نهاد دولت در ایران نسبت به عمر این نهاد در اروپای غربی و حتی برخی کشورهای آسیایی و آمریکای لاتین عمر کمتری دارد. ناظران آگاه باور دارند که نهاد دولت در ایران به معنای دولت مدرن در دهه ۱۳۱۰ به بعد در ایران استقرار پیدا کرد. تا پیش از آن نهاد دولت معنای واقعی نداشت و صدراعظم که بالاترین مقام پس از شاه بود به‌طور کلی اختیارات اندکی داشت. در دهه ۱۳۲۰ بود که بار دیگر نهاد دولت در ایران به دلیل ضعف در مناسبات خارجی تضعیف شد و پس از ۱۳۳۰ دوباره شکل گرفت. اما نهاد دولت پس از آنکه ایران توانست بخش قابل توجهی از درآمدهای حاصل از صادرات نفت خام را به خزانه‌اش واریز کند در برابر نهادهای مدنی مثل خانواده، بنگاه و احزاب قد علم کند و بخشی قابل‌اعتنایی از کل قدرت جامعه را در چنگ داشته باشد.

تجربه تاریخ معاصر نشان می‌دهد که در مسیر تحول نهاد دولت در ایران یک رخداد عجیب اتفاق افتاد و آن تفویض قدرت تصمیم‌گیری حتی در کوچک‌ترین مسائل از خانواده و از بنگاه به دولت بود. وقتی دولت در ایران توانست و خواست که کارخانه‌های قند، ذوب‌آهن، فولاد داشته باشد، کارخانه کشتی‌سازی در اختیارش باشد، صنعت هوایی را به‌طور انحصاری داشته باشد به مرور مردم به توانایی بیش از اندازه دولت بسیار پیدا کردند. این باور ذهنی شهروندان به قدرت دولت به مرور این‌گونه تلقی شد که دولت عقل کل است و در برابر مردم و بنگاه‌ها می‌تواند بهترین تصمیم‌گیری‌ها را اتخاذ کند. این روند و فرایند پس از پیروزی انقلاب اسلامی به دلیل شرایط تثبیت انقلاب و اداره جنگ تشدید شد. دولت‌های ایران در یک دوره ۱۰ ساله از ۱۳۵۷ تا پایان جنگ تحمیلی و بر اساس اصل ۴۴ قانون اساسی قدرت اقتصادی، سیاسی و اجتماعی را در اختیار گرفت. باتوجه به اینکه صدا و سیما به‌مثابه رسانه فراگیر ملی نیز در اختیار دولت و حکومت بود، آرام‌آرام به‌لحاظ ذهنی این آدرس غلط که دولت عقل کل است در جامعه جا افتاد. وقتی جامعه ایرانی از سر اجبار یا به میل پذیرفت که دولت عقل کل است به مرور نخست‌وزیر نیز این را در جامعه وزیران و کارمندان ارشد جای انداخت که عقل او از عقل بقیه بیشتر است و به مرور کار به جایی رسید که رئیس یک اداره تصور کرد عقلش بیشتر از عقل بقیه کارمندان است. در یک دوره تاریخی شاید ۶۰-۵۰ ساله این مسئله در میان مدیران دولت و حتی کارمندان دولت پذیرفته شد که چون اختیارات آنها زیاد است لابد سواد، تخصص و آگاهی آنها در هر امری و هر مسئله‌ای از بقیه بیشتر است. این آدرس اشتباهی که از نیم‌قرن پیش داده شده به مرور برای خود مدیران دولت یک امر عادی شد.

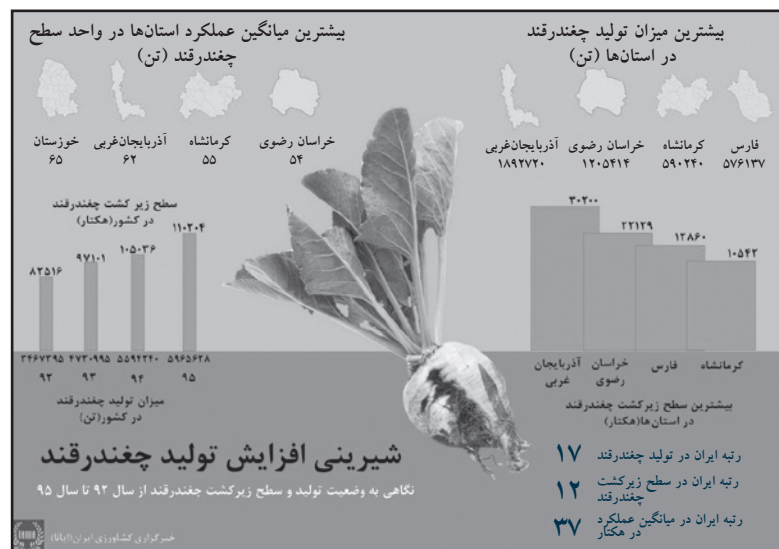
در صفحه ۲

نگاهی به وضعیت تولید و سطح زیر کشت چغندر قند از سال ۹۲ تا سال ۹۵

شیرینی افزایش تولید چغندر قند

هزار و ۲۰۰ هکتار، استان خراسان رضوی با ۲۲ هزار و ۱۲۹ هکتار، بیشترین سطح زیرکشت این محصول در کشور را به خود اختصاص داده و استان فارس با ۱۲ هزار و ۸۶۰ هکتار و استان کرمانشاه با ۱۰ هزار و ۵۴۲ هکتار در رتبه‌های بعدی قرار دارند. منبع: خبرگزاری کشاورزی ایران (ایانا)

اینفوگرافیک وضعیت میزان تولید، سطح زیرکشت و عملکرد چغندر قند در کشور و استان‌های برتر چغندر قند محصول مهمی برای دستیابی به رکوردی جدید در تولید شکر به‌شمار می‌رود و کشاورزان در ۲۰ استان کشور این محصول را کشت می‌کنند، استان آذربایجان غربی با ۳۰



در صفحات دیگر

کشاورزی اولویت آخر دولت در بودجه‌بندی است



آیا تعرفه کشاورزی ایران باید از آمریکا کمتر باشد؟



چشم‌انداز تولید، مصرف و تجارت شکر طی سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۶



برگشت کارخانه‌های نیمه‌جان بر مدار تولید



معنای تنظیم بازار





نایب رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی:

کشاورزی اولویت آخر دولت در بودجه بندی است

بودجه بخش کشاورزی از اولویت های آخر دولت است

عباس پاپی زاده نایب رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی نیز در این برنامه اظهار کرد: در بخش کشاورزی شامل آب و خاک که جز زیرساخت این بخش است و بخش دیگر زهکشی، کانال کشی، آبرسانی، بحث مکانیزاسیون کشاورزی، صنایع تبدیلی و یارانه برای خرید بعضی محصولات اساسی مانند گندم، ذرت و بسیاری از محصولات دیگر نیازمند بودجه مخصوص به خودشان هستند. وی افزود: دولت زمانی که لایحه ای را تنظیم می کند متأسفانه توجهی به بخش کشاورزی ندارد و در بودجه کشور بخش کشاورزی از اولویت های آخر دولت است. در سال های گذشته بحث مکانیزاسیون بخش کشاورزی و پرداخت تسهیلات برای صنایع جانبی را در اولویت قرار دادیم. پاپی زاده تصریح کرد: در سال های گذشته با پیگیری های بسیاری که انجام شد مبالغی برخلاف نظر دولت در کمیسیون برنامه و بودجه برای آبیاری تحت فشار قرار در نظر گرفته شد که این عدد را گاهی اوقات به بیش از هزار میلیارد در سال رسانده ایم.

نایب رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی بیان کرد: اما متأسفانه علی رغم تلاشی که مجلس در این راستا و در خصوص این بحث انجام داد این عدد در طول سال تخصیص نیافته است امیدواریم در بودجه ۹۷ این اتفاق رخ دهد. وی در خصوص قالب ریزی جدید در بودجه تصریح کرد: اکنون به این نتیجه رسیده ایم که در ۳ یا ۴ دهه گذشته برنامه ریزی برای بودجه پاسخگویی نیازهای کشور نیست و طی جلسه ای که با آقای نوبخت داشتیم به این موضوع تأکید شد که سیستم بودجه ریزی باید عملیاتی شود.

در صفحه ۳

به صورت جدی مورد بررسی قرار بگیرد و ما نیز باید در کنار وزارت جهاد کشاورزی کمک کننده و تسهیل کننده این امور باشیم.

معاون توسعه روستایی و مناطق محروم نهاد ریاست جمهوری افزود: یکی از دلایلی که هیچ گاه به نرخ رشد اقتصادی مصوب در برنامه ای توسعه ای نمی رسیم در واقع مربوط به متناسب نبودن تخصیص اعتبارات با امکانات کشور و اولویت ها بوده است.

وی بیان کرد: متأسفانه در بخش صنایع تبدیلی، صنایع دستی کشاورزی و کشت گلخانه ای در بحث تخصیص بودجه سال های قبل به این مسائل توجه کمتری شده است.

این مقام مسئول در ادامه تأکید کرد: بحث کم آبی یکی از دلایلی است که درآمد خانوار روستایی را کاهش داده که لازم است در این خصوص هم با اختصاص ردیف بودجه ای مناسب این مشکل را حل کرد.

رضوی با بیان اینکه در تمام دنیا جایی وجود ندارد که به بخش کشاورزی یارانه تعلق نگیرد، افزود: یارانه به چند صورت است یکی از آنها خرید کالای کشاورزی تضمینی قیمت های مناسب است.

معاون توسعه روستایی و مناطق محروم نهاد ریاست جمهوری بیان کرد: اگر بودجه کشاورزی در سال ۹۷ به صورت ۱۰۰ درصدی هم افزایش پیدا کند باز هم برای انجام کارهای زیرساختی در بخش کشاورزی روستایی و عشایر این میزان کم خواهد بود.

وی در پایان گفت: اگر چه به دلایل بحث های محدود مالی و اقتصادی در کشور این امر ممکن نیست اما برای رسیدن رشد اقتصادی کشور به عدد ۸ درصدی مورد نظر مقام معظم رهبری در برنامه ششم توسعه باید کمبودها در بخش کشاورزی جبران شود.

نایب رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی گفت: دولت زمانی که لایحه ای را تنظیم می کند متأسفانه توجهی به بخش کشاورزی ندارد و در بودجه کشور بخش کشاورزی از اولویت های آخر دولت است.

میزگردی با موضوع بایدهای بودجه ۹۷؛ انتظارات و نیازها، توسعه کشاورزی در مناطق محروم نهاد ریاست جمهوری، نایب رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی و نماینده مردم دزفول، غلامحسین طباطبایی سرپرست دفتر توسعه خدمات فنی و کشاورزی سازمان مرکزی تعاون روستایی وزارت جهاد کشاورزی برگزار شد.

معاون توسعه روستایی و مناطق محروم نهاد ریاست جمهوری گفت: اگر بودجه کشاورزی در سال آینده ۱۰۰ درصد هم افزایش پیدا کند باز هم برای انجام کارهای زیرساختی کم خواهد بود.

ابوالفضل رضوی معاون توسعه روستایی و مناطق محروم نهاد ریاست جمهوری درباره انتظارات و نیازها، توسعه کشاورزی در بودجه ۹۷ اظهار کرد: بحث بودجه بخش کشاورزی توسط وزارت جهاد کشاورزی پیگیری می شود و مسئولیت برعهده این سازمان است.

وی افزود: بعضی افراد روستا را فقط کشاورزی می دانند درست است که ۵۳ درصد کار روستاییان کشاورزی است، اما بقیه این میزان مربوط به صنعت، معدن و گردشگری و صنایع دستی است.

رضوی تصریح کرد: بحث صنایع تبدیلی در روستاها، صنعتی کردن بخش کشاورزی، کشت گیاهان گلخانه ای باید

اختیارات گسترده در دست افرادی با تجربه اندک

از صفحه اول

وقتی این مسئله بسیار خطرناک جا افتاد هرگز یک مدیر دولتی حاضر نمی شود بپذیرد متخصصان فعال در بخش خصوصی نیز آگاهی، تخصص، سواد و اطلاعات مناسب دارند، می توانند با استفاده از اطلاعات، تجربه و تخصص نسبت به آنها تحلیل دقیق تری داشته باشند. بسیار دیده شده است مثلاً یک فردی که تا قبل از دولت تازه تأسیس یک شغل متوسط رئیس دولت به منصب وزارت می رسد و به طور مثال وزیر یک بخش بزرگ از فعالیت ها می شود.

معاون این وزیر یا مدیرکل که پس از او به وزارتخانه آمده اند پس از استقرار در مقام دولتی به سرعت به این نتیجه می رسند که آنها هستند که مصلحت هر کاری را تشخیص می دهند. در صنعت اصیل قند و شکر نیز این داستان بسیار دیده شده است.

متأسفانه این موضوع فقط در سطوح کلان سازمان ها و ادارات اتفاق نیفتاده بلکه در سطوح کارشناسی و کارمندی نیز حاکم است و یک کارمند ساده و یک کارشناس کم سابقه نیز ذهنیت حکمرانی بر مدیران بخش خصوصی را دارا بوده و همواره با زبان تحکم سخن می رانند.

این داستان عجیب که در شمار اندکی از کشورها از جمله ایران دیده می شود و متأسفانه اعمال می شود کار را به بدترین وضعیت می کشاند. بسیار می شنویم که یک کارشناس تازه وارد به یک نهاد نظارتی تنها به این دلیل که قانون و آیین نامه ها به او اختیارات بی نهایت داده همه تصمیم های مدیران خصوصی را تو می کنند. این شرایط موجب شد در یک دوره صنعت قند و شکر به دره مرگ رانده شود و اگر پایداری بخش خصوصی و متخصصان نبود اکنون این صنعت نابود شده بود. چه می توان کرد؟ آیا باید این عرف ناپسند را ادامه داد و اجازه داد هر فردی با هر میزان تخصص، دانش و تجربه بر یک صنعت حکمرانی کند؟

در این روزها که موضوع اعلان نکردن قیمت توافق قند و شکر تا پایان آبان ماه ۱۳۹۶ موجی از آسیب ها را به جامعه کشاورزان و کارخانه ها وارد کرده است مسئله بیشتر نمایان می شود.

کدام عقل سلیم اجازه می دهد چون فردی یک مدیر دولتی شده است و قانون و عرف به آن مدیر اختیارات حتی نامناسب داده است ده ها هزار چغندرکار را با زیان مواجه کند؟ چرا یک کارشناس تازه وارد یا حتی قدیمی در یک نهاد نمی خواهد قبول کند که مدیران کارخانه ها که برخی از آنها ده ها سال است کارشان و فکرشان در این صنعت گذشته و سابقه کاری آنها حتی از سن آن کارشناس بیشتر است می توانند تصمیم های بهتر و کارآمدتری بگیرند.

به نظر می رسد باید یک تجدیدنظر اساسی در تفویض اختیارات میان نهادهای مدنی و نهاد دولت صورت پذیرد و شرایط گونه ای شود که هر اقدامی با تبادل نظر کافی در دستور کار قرار گیرد. نمی توان تا ابد این تصور نادرست را بر جامعه کارشناسی و تخصصی کشور تحمیل کرد و تصمیم بزرگ را در اختیار افرادی با دانش و تجربه اندک سپرد.

دو تن از یاران سخت کوش و صدیق صنعت قند کشور به درگاه ابدیت پیوستند

مرگ حق است و آدمی را گریزی از آن نیست. اما مرگ بزرگان و یاران وفادار برای خانواده و دوستان تلخ و غم انگیز است. صنعت قند و شکر ایران که مردان سخت کوش و صدیقی را در دامان خود پرورش داده است، در آبان ماه ۱۳۹۶ دو نفر از مدیران خوشنام خود را از دست داد.

شادروان رحیم طالبیان

رحیم طالبیان یکی از مردان خوشنام و پرتلاش صنعت قند به حساب می آید که در آبان سال ۱۳۹۶ به دیار باقی شتافت.

او بیش از ۳۰ سال در وزارت جهاد کشاورزی (وزارتخانه های قبلی که با هم ادغام شدند) فعالیت کرد. شادروان طالبیان پیش از بازنشستگی مدیرکل دفتر نباتات صنعتی بود و پس از آن مدیرعامل قند پیرانشهر شد و منشأ خدمات بسیاری برای آن شرکت بود. او چندین سال مشاور انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر بود.

شادروان جمال الدین عباسیان

همه مدیران و کارشناسان و فعالان صنعت قند و شکر ایران با نام و یاد شادروان جمال الدین عباسیان آشنا هستند و نیکی ها و سخت کوشی های او را هرگز فراموش نمی کنند. شادروان عباسیان در سال ۱۳۰۳ در تهران متولد شد و در سال ۱۳۲۷ یعنی در ۲۴ سالگی لیسانس حقوق از دانشکده حقوق تهران را گرفت. او از سال ۱۳۴۶ وارد صنعت قند ایران شد و تا پایان عمر در همین عرصه فعالیت می کرد. او سال ها مدیرعامل شرکت سهامی قند شیرین، عضو هیأت مدیره و مشاور حقوقی چند شرکت قند از جمله ایران شکر و انجمن صنایع قند و شکر ایران بود.

* هیأت مدیره انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر ایران این ضایعه را به خانواده ایشان و جامعه صنعت قند کشور تسلیت عرض می نماید. روحشان شاد و یادشان گرامی باد.

نایب رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی:

کشاورزی اولویت آخر دولت در بودجه بندی است

از صفحه ۲

نماینده مردم دزفول بیان کرد: در این راستا هر بخش باید قیمت تمام شده کالایش و تعداد واحدهای تولیدی را اعلام کند و بر این اساس بودجه هر بخش مشخص خواهد شد. وی با اشاره به اینکه در بحث گندم گلايه جدي به دولت وارد است، افزود: پرداخت مطالبات کشاورزان را دولت در اولویت های انتهایی کار خودش قرار داده، اما ما اکنون در حال رایزنی با وزارت جهاد کشاورزی در خصوص یافتن راهکاری برای پرداخت مطالبات کشاورزان هستیم که از سال آینده بتوانیم گندم را وارد بورس بکنیم و مبلغ پرداختی به کشاورز را به دو قسمت تقسیم کنیم.

پای پی زاده ادامه داد: قسمتی از آن طبق قیمت بورس مشخص خواهد شد که معادل قیمت جهانی گندم است و بلافاصله بعد از یکی دو روز به کشاورزان پرداخت خواهد شد و قسمت دوم پول گندمکاران به عنوان مابه التفاوت بر ضمه دولت قرار می گیرد که این مبلغ حدود ۳۰ درصد است و دولت طبیعتاً این عدد را راحت تر تأمین می کند.

وی با بیان اینکه گلايه در خصوص عدم حمایت بخش کشاورزی زیاد است، افزود: سود ۱۴ یا ۱۸ درصد برای بخش کشاورزی عملاً یک سود غیر قابل توجیه اقتصادی است و اخیراً این موضوع در مجلس به تصویب رسید که دولت ۵۰ میلیارد دلار از صندوق توسعه ملی فقط برای توسعه سرمایه گذاری در مناطق روستایی برداشت کند.

نایب رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی بیان کرد: با توجه به اینکه کشور ما به لحاظ اقلیم در منطقه خشک و نیمه خشکی قرار گرفته است، انواع آبیاری تحت فشار را در اولویت کاری خودمان قرار داده ایم و برای امسال مجوز برداشت ۵۰۰ میلیون دلار از صندوق توسعه ملی برای پرداخت تسهیلات ارزان قیمت به کشاورزان برای توسعه آبیاری تحت فشار و افزایش راندمان قرار دادیم.

پای پی زاده گفت: بحث گلخانه ها نیز در اولویت است اما عزمی که بتواند شهرک های گلخانه ای را راه اندازی کند واقعاً وجود ندارد و یک کشاورز حداقل ۲ میلیارد تسهیلات برای راه اندازی گلخانه نیاز دارد که تسهیلاتی با سود ۱۴ یا ۱۸ درصد توجیه اقتصادی گلخانه ها را زیر سؤال برده است و همین عامل موجب شده در بحث گلخانه ها توفیق نداشته باشیم.

نماینده مردم دزفول تصریح کرد: صندوق بیمه محصولات کشاورزی با کشاورزان قرارداد حقوقی را تنظیم کرده است و حق بیمه ای را دریافت کرده و مابه ازای آن باید به تعهداتش عمل کند اما به دلیل اینکه دولت اعتبارات لازم را تأمین نمی کند و به وعده هایش پایبند نیست و چون کشاورز توان پیگیری این مطالبات را ندارد عملاً دولت کشاورز را مجبور می کند مبلغی دریافت نکند و با این کار صندوق بیمه محصولات کشاورزی از اثرگذاری خارج می شود.

نماینده مردم دزفول گفت: دولت زمانی که لایحه ای را تنظیم می کند متأسفانه توجهی به بخش کشاورزی ندارد و در بودجه کشور بخش کشاورزی از اولویت های آخر دولت است.

در صفحه ۸



آیا تعرفه

کشاورزی ایران

باید از آمریکا کمتر باشد؟

چین ۲۹ درصد و در ترکیه ۸۶ درصد بوده است، در حالی که در ایران ۲۴ درصد گزارش شده است.

در گزارش حاضر راهکارهای اصلاح ساختار تعرفه بخش کشاورزی به شرح: (۱) حداکثر و حداقل سطح تعرفه تثبیت شده بخش کشاورزی تعیین شود.

(۱-۱) برای کدهای تعرفه ای که تولید داخلی نداشته و در افق بلندمدت هم برنامه تولید ندارد می تواند صفر باشد.

(۱-۲) کدهای تجاری ممنوع شرعی صفر داده شود.

(۱-۳) برای نهاده های بخش کشاورزی که تولید داخلی ندارد می توان رقم صفر را گذاشت.

(۱-۴) برای کدهای تجاری که سهم اندک در سبد مصرفی خانوار داشته یا در صنایع فرآوری داخلی سهم کمی در هزینه تولید دارد می توان صفر قرار داد. همانند زردچوبه و... (۲) موانع غیر تعرفه ای حذف و به معادل تعرفه ای ارزش گذاری شود.

(۳) سطح حمایت حاضر از محصولات کشاورزی بر اساس معیارهای امنیت غذایی و برنامه بلندمدت تولید کشور (اقتصاد مقاومتی) یا ثابت یا افزایش باید. بسته سیاست حمایت از محصولات تدوین و سهم هر ابزار سیاستی برای حمایت بر اساس مقررات سازمان جهانی تجارت مشخص شود.

(۴) حداکثر خطوط تعرفه ای ۶ رقمی کالاهای خاص بر اساس سیستم هماهنگ شامل ۹۶ کد تعرفه بود که در حال حاضر ۱۲۲ است و حداقل ۲۵ کد تعرفه باید از شمول کالای خاص خارج شوند. تصمیم گیری در این خصوص از طریق اولویت بندی بر اساس شاخص های تولید، مصرف و تجارت و برنامه اقتصاد مقاومتی و اجماع کارشناسان معاونت مربوطه امکان پذیر است.

(۵) حداکثر خطوط تعرفه ای ۶ رقمی کالاهای حساس بر اساس سیستم هماهنگ برای ۶ کشور در حدود ۴۱۷ کد تعرفه ۶ رقمی برای کل اقتصاد رقم می خورد. در حال حاضر ۱۰۷ کد ۶ رقمی کالاهای حساس برای بخش کشاورزی لحاظ شده است (یعنی ۲۶ درصد). این درصد با مذاکرات در سطح ملی و تعیین سهم بخش کشاورزی قابل افزایش است.

و مقاومت تولیدکنندگان نباشد تعرفه ها را در حد صفر نیز لحاظ می کنند و این کار با هدف جلب محبوبیت است. تازه ترین تحلیل ارائه شده از موضوع تعرفه که توسط کارشناسان مؤسسه پژوهشی و برنامه ریزی کشاورزی ارائه شده است نشان می دهد که بیشتر کشورها با توجه به وضعیت تولید و بازارهای داخلی و جهانی به منظور حمایت مؤثر و متناسب از کالاهای مختلف، سطوح تعرفه متفاوتی را مورد استفاده قرار می دهد.

همان طور که در نمودار این صفحه می بینید نرخ تعرفه کشاورزی در ایران حتی از کشوری مثل آمریکا نیز پایین تر است. در این نمودار می بینید که تعرفه در بخش کشاورزی در همه کشورهایی که آمارشان در این نمودار است از تعرفه کالاهای کشاورزی بیشتر است، اما این مسئله در ایران برای کشاورزی و صنعت مساوی است. آمار این نمودار نشان می دهد سوئیس، ژاپن و نروژ بیشترین تعرفه در کشاورزی را در سال ۲۰۱۴ اعمال کردند.

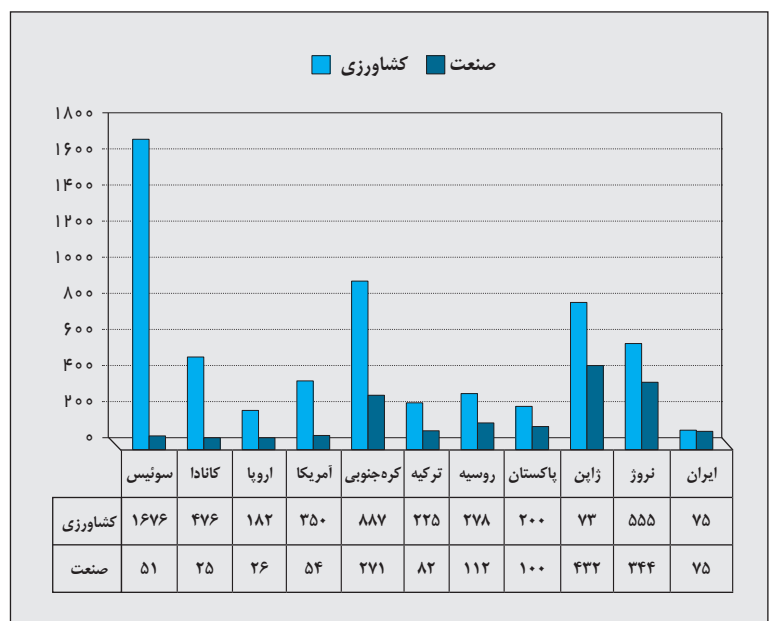
آمارهای این پژوهش نشان می دهد تعرفه شکر و فرآورده ها در سال ۲۰۱۶ در

تعرفه در معنای اقتصادی آن عبارت است از مالیات و عوارض که توسط دولت به دلایل حمایتی و مالی یا ترکیبی از این دو در هنگام عبور کالاهای خارجی از مرزهای کشور اخذ می شود. بدیهی است که تعرفه های گمرکی از هر نوع که باشند قیمت کالاهای وارداتی را نیز افزایش می دهند.

پرسش اساسی این است که چه سطح تعرفه و چه نوع ابزار تعرفه ای برای محصولات کشاورزی منطبق با تعریف سازمان جهانی و کشورهایی مثل ایران مناسب است؟ در پاسخ به این پرسش به این مسئله برمی گردد که این محصولات آیا محصولات خاص هستند یا نه؟ بر اساس عرف و قانون های موجود محصولات کشاورزی محصولات خاص هستند که به دلیل امنیت غذایی، امنیت معیشتی و توسعه روستایی در کشورهای در حال توسعه از اهمیت ویژه ای برخوردار هستند.

محصولات کشاورزی و به ویژه محصولات خاص عموماً تعرفه بالاتری دارند. اما در ایران این مسئله با بی اعتنایی سیاستگذاران مواجه می شود و اگر پایداری

پیشینه تعرفه در بخش کشاورزی و صنعت در کشورهای منتخب در سال ۲۰۱۴



چشم انداز تولید، مصرف و تجارت شکر طی سال های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۶

(بر اساس گزارش OECD و FAO)

منبع: اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران

سهام آسیا از تولید جهانی شکر حدود ۳۵٫۵ درصد و سهم آمریکای لاتین و کارائیب معادل ۳۴٫۵ درصد بوده و انتظار می رود تا سال ۲۰۲۶ این ترکیب ها به ترتیب به ۳۸ و ۳۴٫۵ درصد برسد. (نمودار ۲)

بزرگترین تولیدکنندگان شکر در جهان برزیل، هند و تایلند هستند. نمودار ۳ میزان تولید شکر کشورهای عمده تولیدکننده را به تفکیک چغندر قند و نیشکر نشان می دهد. برزیل بزرگترین تولیدکننده و عرضه کننده شکر در جهان است که پس از سال ۲۰۱۵ از قیمت بالای این محصول سود بالایی نیز برده است. انتظار می رود طی افق چشم انداز، برزیل همچنان عامل مسلط در بازار جهانی شکر باشد و در صورت مساعد بودن شرایط آب و هوایی، میزان تولید آن در پایان افق چشم انداز افزایش یابد. پیش بینی می شود زیربخش های صنعت شکر در برزیل نیز با برطرف شدن مشکلاتی از قبیل شرایط آب و هوایی نامساعد و بحران های مالی در این کشور احیا شود.

هند، تایلند و چین نیز به ترتیب ۳ کشور اول تولیدکننده شکر در آسیا هستند. انتظار می رود که در هند با توجه به تقاضای داخلی پایدار و گسترش تولید اتانول از نیشکر، تولید نیشکر در این کشور نیز بیشتر شود. پیش بینی می شود تولید شکر هند به ۳۱٫۱ میلیون تن در سال ۲۰۲۶ برسد. تایلند دومین تولیدکننده بزرگ شکر در منطقه است که از سال ۲۰۱۰ تولید خود را افزایش داده است؛ با این حال در سال های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ با خشکسالی مواجه بوده که این امر میزان تولید این کشور را نیز تحت تأثیر قرار داده است.

روشن برای فعالان این صنعت در همه جهان از جمله ایران باشند. با توجه به اینکه آمارهای ارائه شده از سوی دو نهاد معتبر بین المللی یعنی OECD و FAO ارائه شده است، می توان آن را در کانون توجه قرار داد.

شکر یک کالای استراتژیک است و نهادهای معتبر بین المللی درباره آینده آن همواره پیش بینی های کارشناسانه دارند. این پیش بینی ها البته ممکن است با خطاهایی که عادی است همراه باشند، اما می توانند چراغ

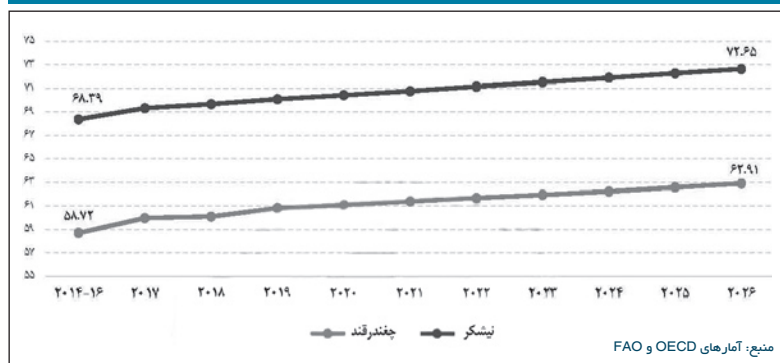
نمودار ۳: بزرگترین کشورهای تولیدکننده شکر (میلیون تن)



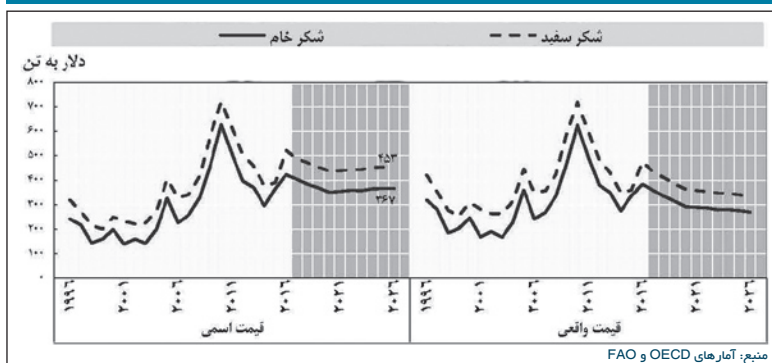
قیمت شکر

بر اساس پیش بینی های OECD و FAO، در آغاز دوره چشم انداز (۲۰۱۷) تا ۲۰۲۶ قیمت های بین المللی شکر در سطح بالایی قرار خواهند داشت، با این حال پیش بینی می شود که پس از آن مقداری افت داشته باشد. انتظار می رود تا سال ۲۰۲۶ قیمت شکر بالاتر از متوسط اسمی دو دهه گذشته ثبت شود؛ اما به لحاظ حقیقی انتظار می رود قیمت واقعی شکر در سال ۲۰۲۶ در سطح پایین تری نسبت به متوسط دو دهه پیش قرار گیرد. در سال ۲۰۱۷ قیمت اسمی شکر خام و شکر سفید به ترتیب معادل ۴۰۳ و ۴۸۸ دلار بر هر تن برآورد شده و انتظار می رود تا سال ۲۰۲۶، قیمت اسمی شکر خام به ۳۶۷ دلار بر هر تن و قیمت اسمی شکر سفید به ۴۵۳ دلار بر هر تن برسد. (نمودار ۱)

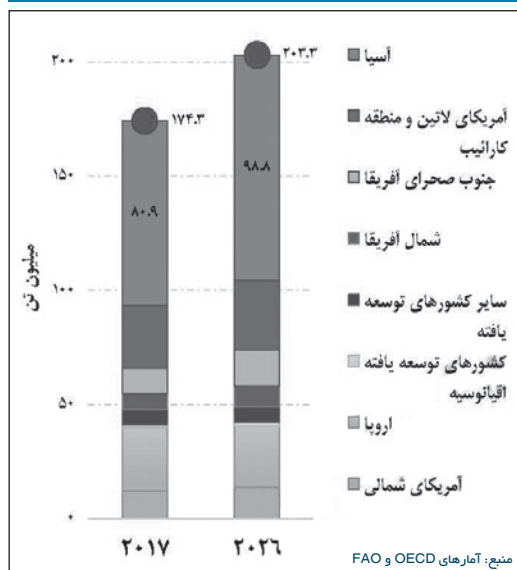
نمودار ۴: راندمان در هکتار تولید نیشکر و چغندر قند در جهان (تن به هکتار)



نمودار ۱: چشم انداز قیمت شکر سفید و شکر خام



نمودار ۵: چشم انداز مصرف جهانی شکر



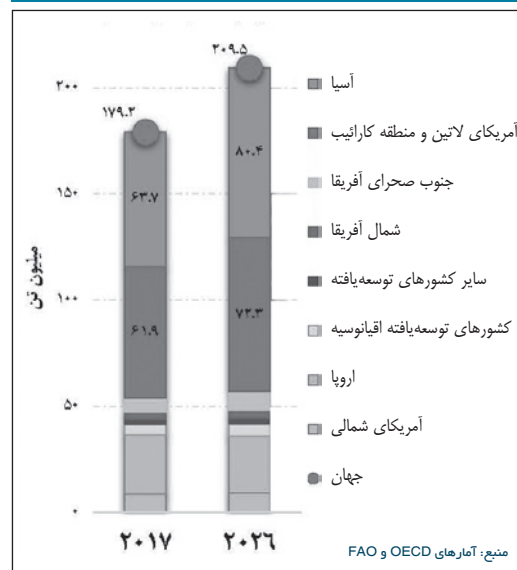
با وجود اینکه در فصل سوم سال ۲۰۱۷ به دلیل افزایش تقاضای واردات از سوی میانمار و سودان شکر سفید با افزایش قیمت مواجه شده، اما انتظار می رود در سال ۲۰۱۷ لغو سهمیه شکر اتحادیه اروپا که اجازه صادرات بیشتر شکر سفید به بازار جهانی را می دهد، قیمت این محصول اندکی کاهش یابد. فشارهای قیمتی شکر سفید، تولیدکنندگان را تشویق به تغییر به سمت صادرات بیشتر شکر خام در مقابل شکر سفید می کند.

تولید شکر

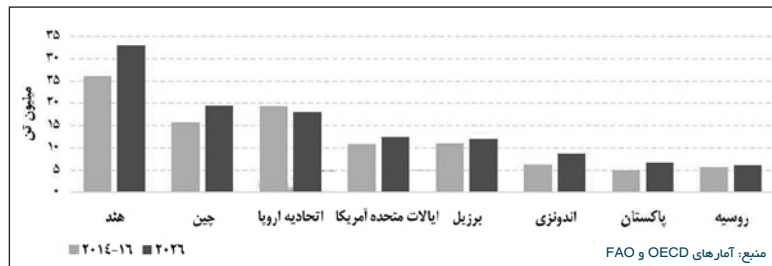
با فرض مناسب بودن شرایط آب و هوایی، چشم انداز مثبتی برای عرضه شکر در ۱۰ سال آینده پیش بینی می شود. بر اساس اطلاعات آماری سازمان OECD و FAO، در سال ۲۰۱۷ تولید جهانی شکر معادل ۱۷۹ میلیون تن برآورد شده و انتظار می رود با متوسط رشد سالانه ۱٫۷ درصدی تا سال ۲۰۲۶ به حدود ۲۱۰ میلیون تن برسد.

مؤثرترین عامل در رشد تولید جهانی شکر طی دوره چشم انداز، افزایش تولید این محصول در آسیا و آمریکای لاتین و کارائیب خواهد بود. به طور کلی این دو منطقه بیشترین سهم از تولید جهانی شکر را در بردارند. در سال ۲۰۱۷

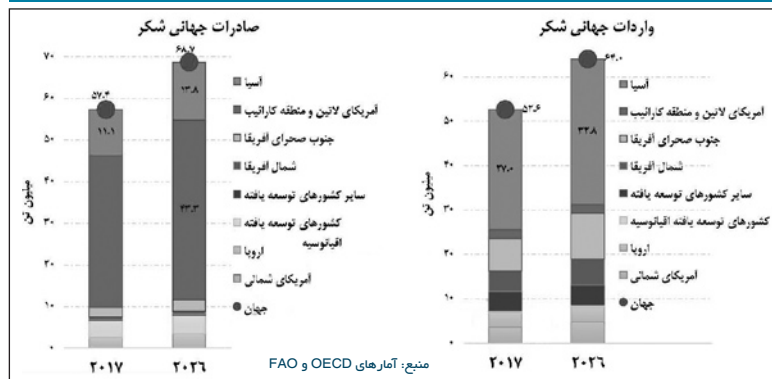
نمودار ۲: چشم انداز تولید جهانی شکر



نمودار ۶: بزرگترین کشورهای مصرف کننده شکر در سال ۲۰۲۶ - میزان کل مصرف (میلیون تن)



نمودار ۷: چشم انداز صادرات و واردات جهانی شکر در سال های ۲۰۱۷ و ۲۰۲۶



تولید مواد غذایی خواهد بود. در ارتباط با مصرف سرانه شکر نیز انتظار می رود بیشترین رشد مربوط به کشورهای بنگلادش، اندونزی و چین باشد. در قاره آفریقا نیز پیش بینی می شود بیشترین افزایش مصرف در مصر و چندین کشور جنوب صحرای آفریقا (هم در سطح کلی و سرانه) ثبت شود.

در مقابل پیش بینی می شود بسیاری از کشورهای توسعه یافته با کاهش سطح مصرف سرانه شکر مواجه شوند. این افت در کشورهای اتحادیه اروپا قوی تر خواهد بود. اما در کشورهای روسیه و اوکراین نیز با توجه به اینکه همچنان شکر به عنوان کالایی اساسی محسوب می شود، افزایش سریعی در تقاضای شکر پیش بینی می شود.

تجارت شکر

طبق پیش بینی ها انتظار می رود طی دهه پیش رو، صادرات شکر بسیار متمرکز باقی بماند. در سال ۲۰۱۷ میزان صادرات جهان معادل ۵۷٫۴ میلیون تن و میزان واردات آن معادل ۵۲٫۶ میلیون تن برآورد شده است. انتظار می رود میزان صادرات و واردات جهانی شکر در سال ۲۰۲۶ به ترتیب به ۶۸٫۷ میلیون تن و به ۶۴ میلیون تن برسد. بیشترین صادرات جهان در سال ۲۰۲۶ به منطقه آمریکای لاتین و کارائیب اختصاص خواهد داشت (با سهم ۶۳ درصد) و پس از آن آسیا با سهمی ۲۰٫۱ درصدی در رده بعدی مناطق صادرکننده شکر جهان قرار خواهد گرفت. بیشترین واردات شکر در سال ۲۰۲۶ نیز مربوط به قاره آسیا (با سهم ۵۰ درصدی) خواهد بود. (نمودار ۷)

طبق آمارها، پیش بینی می شود برزیل همچنان جایگاه خود به عنوان بزرگترین صادرکننده شکر در جهان را حفظ کند و انتظار

کاهش جزئی رشد جمعیتی و کندی رشد اقتصادی جهان قرار دارد. تغییرات جمعیتی، رشد درآمدها و افزایش جمعیت شهری منجر به رشد مصرف محصولات فرآوری شده، شیرینی جات ها و نوشیدنی های شیرین شده است. طی دوره چشم انداز انتظار می رود متوسط سطح مصرف سرانه شکر افزایش یابد. مصرف سرانه شکر در سال ۲۰۱۷ معادل ۲۳٫۱۸ کیلوگرم به ازای هر نفر برآورد شده و انتظار می رود در سال ۲۰۲۶ به ۲۴٫۷۳ کیلوگرم به ازای هر نفر برسد.

نگرانی های ناشی از اثرات مصرف بیش از اندازه شکر بر سلامت منجر شده برخی کشورها به منظور کاهش مصرف این محصولات، مالیات هایی را بر نوشیدنی های شیرین اعمال کنند. بر این اساس طی دهه آینده برای مصرف کشورهای توسعه یافته رشدی پیش بینی نمی شود. با این حال، تقاضای شکر در کشورهای در حال توسعه به رشد سریع خود ادامه می دهد که این امر نیز در وهله اول ناشی از افزایش درآمدها، شهرنشینی و جمعیت در حال رشد است؛ البته باید در نظر گرفت که با این وجود تفاوت هایی بین کشورها وجود دارد. مصرف سرانه شکر در مناطق شهرنشین کشورهای آفریقایی و آسیایی در گذشته پایین بوده و چشم انداز رشد آنها نسبت به سایر مناطق بالا است.

بیشترین میزان مصرف شکر خام به قاره آسیا اختصاص دارد. بر اساس آمارها در سال ۲۰۱۷ سهمی معادل ۴۶٫۶ درصد از مصرف جهانی شکر خام مربوط به آسیا است و پس از آن اروپا و آمریکای لاتین و منطقه به ترتیب سهم ۱۵٫۹ درصدی و ۱۵٫۷ درصدی را به خود اختصاص داده اند. با این حال طبق پیش بینی ها انتظار می رود تا سال ۲۰۲۶ سهم آسیا از مصرف جهانی شکر خام افزایش یافته و سهم اروپا و آمریکای لاتین و منطقه کارائیب نیز کاهش یابد (سهم اروپا از مصرف جهانی شکر به ۱۳٫۳ درصد کاهش خواهد یافت). (نمودار ۵)

سه کشور با بیشترین مصرف شکر در سال ۲۰۲۶ هند، چین و اتحادیه اروپا خواهند بود. (نمودار ۶)

در آسیا، هند و چین و اندونزی بیشترین افزایش در مصرف شکر را تجربه خواهند کرد. انتظار می رود مصرف شکر در اندونزی سریع تر از متوسط جهانی افزایش یابد که به دلیل افزایش درآمد سرانه و توسعه بخش های فرآوری و

با در نظر گرفتن شرایط آب و هوایی مساعد، انتظار می رود تا بلند موقعت خود را در بازار حفظ کند؛ با اینکه میزان رشد تولید آن در دهه آتی نسبت به دهه گذشته کمتر خواهد بود. طی دهه آینده تولید شکر تا بلند با رشد سالانه ۳ درصدی همراه خواهد بود؛ اگر چه تأثیر تصمیم تا بلند در جهت سهمیه (یارانه) شکر در تا بلند در پایان سال ۲۰۱۷ در این مرحله هنوز نامعلوم است.

در چین نیز برخلاف هند و تا بلند، صنعت شکر با هزینه های بالای نیروی کار، اندازه های کوچک مزارع و بهره وری پایین مواجه است و گاهی اوقات حتی برای کشاورزان به صرفه است که کشت این محصول را با محصولی دیگر جایگزین کنند. با این وجود تولید شکر در این کشور طی افق چشم انداز با افزایش جزئی همراه خواهد بود.

راندمان در هکتار

همان گونه که در قسمت های قبلی اشاره شد، بر اساس پیش بینی ها طی دهه آتی بخش عمده تولید شکر جهان به نیشکر اختصاص می یابد. نکته قابل توجه این است که پیش بینی می شود افزایش تولید نیشکر از دو محل بازدهی و توسعه سطح زیرکشت خواهد بود، در حالی که در مورد چغندر قند افزایش تولید ناشی از افزایش بازدهی و پیش بینی کاهش ۳ درصدی سطح زیرکشت خواهد بود.

بر اساس آمارها، انتظار می رود طی افق چشم انداز، راندمان (بازدهی) تولید چغندر قند و نیشکر افزایش یابد. اگر چه همواره راندمان تولید نیشکر بالاتر از چغندر قند قرار دارد. در سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ به طور متوسط میزان راندمان تولید نیشکر معادل ۶۸٫۴ تن بر هر هکتار بوده و انتظار می رود در سال ۲۰۲۶ به ۷۲٫۷ تن بر هر هکتار برسد. همچنین متوسط میزان راندمان بر هکتار تولید چغندر قند در سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ حدود ۵۹ تن بر هر هکتار بوده که طبق پیش بینی ها در سال ۲۰۲۶ به حدود ۶۳ تن بر هر هکتار خواهد رسید.

مصرف شکر

با توجه به پیش بینی ها، انتظار می رود مصرف جهانی شکر طی افق چشم انداز با رشد سالانه ۱٫۷۵ درصدی (که نسبت به دهه گذشته در سطح پایبندی قرار دارد) در سال ۲۰۲۶ به ۲۰۳ میلیون تن برسد. این امر تحت تأثیر

می رود صادرات این کشور طی افق چشم انداز با افزایش نیز همراه باشد. در سال ۲۰۲۶ پیش بینی می شود صادرات برزیل سهمی معادل ۴۸ درصد از صادرات جهان را به خود اختصاص دهد. در تا بلند (به عنوان دومین صادرکننده بزرگ جهان)، انتظار می رود صادرات با افزایش ۳٫۲ میلیون تنی همراه باشد که این افزایش ناشی از رشد پایدار تولید و صادرات خواهد بود.

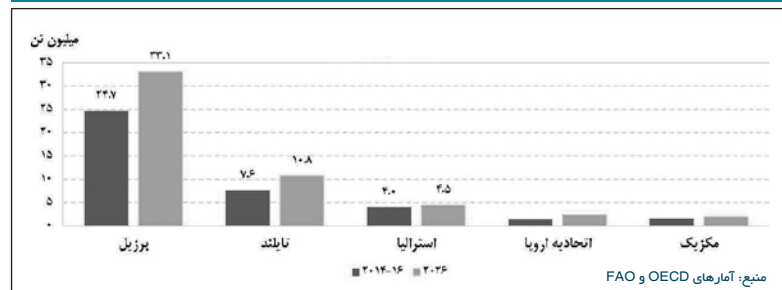
به طور مشابه در استرالیا پیش بینی می شود، افزایش سرمایه گذاری در صنعت آبیاری، توسعه سطح کشت نیشکر و ظرفیت تولید به افزایش صادرات در میان مدت بیانجامد. (نمودار ۸)

بر اساس پیش بینی ها واردات جهانی شکر نسبت به صادرات آن پراکنده تر خواهد بود، از این نظر که کشورهای بیشتری به واردات این کالا مبادرت می ورزند. بر اساس آمارها، آسیا و اقیانوسیه و آفریقا بیشترین رشد را در تقاضای وارداتی شکر تجربه خواهند کرد. به طور متوسط طی سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶، چین و اندونزی واردکنندگان پیشرو شکر در جهان بوده اند و اتحادیه اروپا در رده پس از آنها قرار داشته است. در عین حال انتظار می رود طی افق چشم انداز چین و اندونزی و ایالات متحده آمریکا واردکنندگان عمده این محصول باشند. (نمودار ۹)

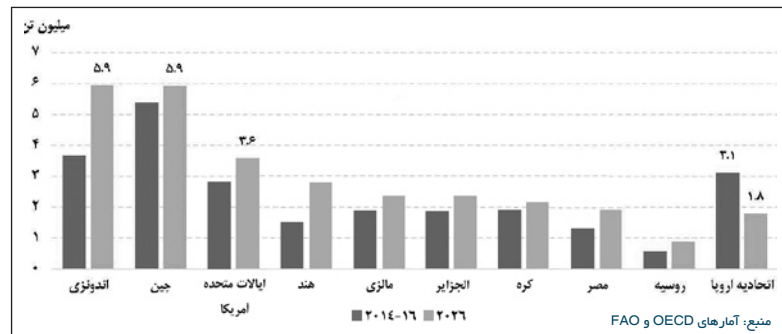
وضعیت شکر در ایران

بر اساس آمارهای OECD و FAO پیش بینی می شود میزان تولید شکر ایران از ۱٫۷ میلیون تن در سال ۲۰۲۰ با سهم ۰٫۹ درصد از تولید جهانی (به ۲٫۱ میلیون تن در سال ۲۰۲۶) (با سهم یک درصد) برسد. طبق پیش بینی ها، میزان مصرف ایران در این محصول نیز افزایش یافته و از ۲٫۶ میلیون تن در سال ۲۰۲۰ به ۳ میلیون تن در سال ۲۰۲۶ خواهد رسید.

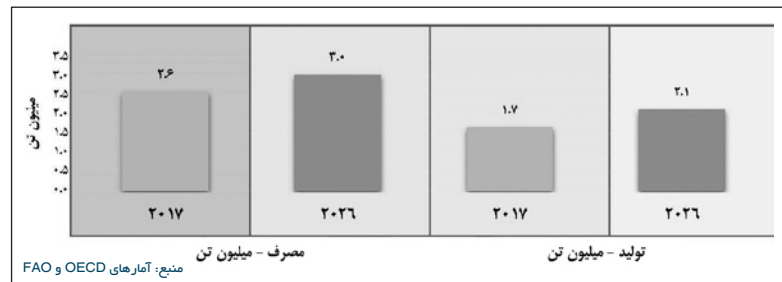
نمودار ۸: بزرگترین صادرکنندگان جهانی شکر در سال ۲۰۲۶



نمودار ۹: بزرگترین واردکنندگان جهانی شکر در سال ۲۰۲۶



نمودار ۱۰: وضعیت تولید، مصرف، صادرات و واردات شکر ایران



پایداری برای صیانت از صنعت اصیل قند و شکر نتیجه داد



برگشت

کارخانه‌های نیمه‌جان

بر مدار تولید

پایداری کارخانه‌های موجود تولید قند و شکر از چغندر در دهه ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۵ راه را برای صیانت از صنعت اصیل قند در ایران هموار کرد. یکی از پیامدهای بزرگ این پایداری ۱۰ ساله رشد تولید چغندر قند در سراسر ایران بود و هست. این رشد تولید با بهره‌وری از اراضی زراعی و با بهره‌وری در مصرف آب همراه بود که موجی از امید در دل‌ها ایجاد کرد.

در چنین وضعی بود که وزارت جهاد کشاورزی نیز در برابر واردات آسیب‌ساز و بدون سازگاری با تولید داخلی ایستادگی کرد و بحث خوداتکایی در تولید شکر مطرح شد. در جشن ملی تولید شکر بود که موضوع خوداتکایی در تولید شکر بار دیگر در دستور کار قرار گرفت.

محمود جنتی وزیر جهاد کشاورزی در این مراسم تأکید کرد که نیاز به احداث ۵ کارخانه شکر داریم تا وضعیت مناسب و توازن زراعت و صنعت شکر حاصل آید. اما روی دیگر داستان این است که کارخانه‌های قند و شکر موجود نیز می‌توانند افزایش ظرفیت را تجربه کنند و همچنین برخی از کارخانه‌های تعطیل شده را نیز به مدار تولید درآورد. در هفته‌های سپری شده بهمن دانیی دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران درباره راه‌اندازی کارخانه قند در فول خبرهای خوش داد و راه تازه‌ای را برای توسعه ظرفیت تولید شکر نشان داد. حالا از گوشه و کنار خبرهایی می‌رسد که برخی کارخانه‌های قند برای بازسازی در دستور کار مقام‌های محلی و سیاسی و اقتصادی قرار گرفته‌اند.

احیای کارخانه قند شازند

کارخانه قند شازند در چهارم آبان ماه سال ۱۳۱۷ به‌عنوان نخستین کارخانه صنعتی در استان مرکزی به بهره‌برداری رسید و با تولید ثروت و اشتغال‌زایی شش‌پنجاه ساله را بازه زمانی ۷۰ ساله بر کام مردم این منطقه نشاناند و هویتی اقتصادی برای شهرستان شازند شد.

کارخانه قند شازند در معیشت، کسب و کار و رونق و نشاط اقتصادی و اجتماعی شازند به‌طور مستقیم نقش‌آفرینی داشت و یکی از محرک‌های توسعه شازند را شامل می‌شد.

واحد تولیدی قند شازند در زمینی به مساحت ۱۴ هکتار با ماشین‌آلات خارجی از کشور چکسلواکی سابق و آلمان غربی کار خود را آغاز کرد و در آن زمان به دلیل دور بودن محل استقرار از محدوده مسکونی شهر، مسئولان این کارخانه اقدام به ساخت شهرک در اطراف آن کردند که امروزه نیز آثاری از منازل مسکونی این شهرک وجود دارد.

ظرفیت اسمی کارخانه قند شازند در سال ۱۳۴۰ خورشیدی به ۲۵ هزار تن در سال؛ در ۱۳۴۵ به ۵۴ هزار تن و در سال ۱۳۵۵ به ۶۸ هزار تن رسید.

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی این کارخانه به مالکیت بنیاد مستضعفان درآمد که میزان تولید آن در سال ۱۳۶۳، ۲۴۰ معادل هزار تن بود و از آن پس درخشش این صنعت روز به روز کمتر شد تا به ورشکستگی رسید.

نماینده مردم شازند در مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با ایرنا گفت: واردات بی‌رویه شکر از سال ۱۳۸۰ به بعد عامل اصلی ورشکستگی کارخانه قند شازند بود.

علی ابراهیمی افزود: بعد از اعلام ورشکستگی کارخانه قند شازند، سهامداران اصلی این شرکت که بنیاد مستضعفان، سازمان خصوصی‌سازی و سرمایه‌گذاری ملی ایران بودند، تصمیم به تغییر کاربردی این واحد گرفتند که با مخالفت شدید اهالی و برخی از کارکنان این کارخانه مواجه شد. با وجود اینکه بسیاری از اراضی کشاورزی هم در شازند و هم اراضی همجوار این شهرستان از جمله فراهان و خنداب مستعد کشت چغندر قند است، احیای این کارخانه ضمن ایجاد اشتغال مستقیم در کارخانه می‌تواند به کشاورزی استان مرکزی نیز رونق چشمگیری ببخشد.

نماینده مردم شازند در مجلس شورای اسلامی بیان کرد: زمزمه احیای کارخانه قند شازند از همان سال‌های اول بعد از تعطیلی از نهادهای دولتی شنیده می‌شد اما هیچ اقدام چشمگیری در این زمینه صورت نگرفت.

در اواخر فعالیت دولت یازدهم با پیگیری نماینده مردم این خطه در مجلس و مسئولان اقتصادی استان احیای این کارخانه در دستور کار قرار گرفت و تا هم اکنون نشست‌های بسیاری با سازمان خصوصی‌سازی و مسئولان بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی در این خصوص برگزار شده است.

ابراهیمی اضافه کرد: نامه سرگشاده‌ای نیز با امضای تنی چند از مقامات استانی، شهرستانی و کارکنان اسبق کارخانه قند شازند به دفتر رهبر معظم انقلاب ارسال و همه مشکلات و دلایل تعطیلی این کارخانه برای معظم‌له شرح داده شده است.

فرماندار شهرستان شازند نیز در گفت‌وگو با ایرنا در خصوص کارخانه قند شازند گفت: احیای این واحد صنعتی از ۲ سال پیش با جدیت بیشتری در دستور کار خانواده دولت در شهرستان و استان مرکزی قرار گرفت و در روند این کار اعلام قیمت نهایی از سوی بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی باید صورت بگیرد.

غلامعباس میرزایی افزود: سرمایه‌گذارانی از خارج و داخل استان نیز برای خرید کارخانه قند شازند اعلام آمادگی کرده‌اند که در صورت اعلام قیمت نهایی عملیات انتقال و جابه‌جایی کارخانه انجام می‌شود.

وی ادامه داد: زمانی که کارخانه قند شازند اعلام ورشکستگی کرد حدود ۵۰۰ نفر به‌صورت مستقیم در آن کار می‌کردند و بیش از ۲ هزار و ۵۰۰ نفر نیز از قبیل کشاورزان چغندرکار و عوامل کشت و انتقال به کارخانه به‌صورت غیرمستقیم در این شرکت فعالیت داشتند.

فرماندار شهرستان شازند بیان کرد: با توجه به اینکه بیکاری جوانان مهمترین دغدغه رهبر معظم انقلاب، رئیس‌جمهوری و به خصوص مردم ولایت‌مدار و مؤمن ایران اسلامی است، با احیای این کارخانه می‌توان نقش مهمی در ایجاد اشتغال در شهرستان ایفا کرد.

و حتی استان‌های همجوار زیرکشت چغندر قند برای مصرف این کارخانه بود که با تعطیلی شرکت بخش عمده‌ای از این فعالیت کشاورزان نیز تعطیل شد.

زمزمه ورشکستگی کارخانه قند شازند از سال ۱۳۸۴ بر زبان‌های مسئولان و سهامداران شرکت افتاد در صورتی‌که همان سال ۸۹ هزار و ۲۲۰ تن تولیدات شرکت بود که این میزان در مقایسه با سال ۱۳۸۰ که ۶۷ هزار و ۶۷۸ تن بود بیش از ۳۵ درصد رشد داشته است.

ظرفیت عملی شرکت نیز در شبانه روز بین ۷۰۰ تا ۸۰۰ تن در شبانه روز بود.

احیای کارخانه قند شازند به دلیل ایجاد اشتغال‌زایی صرف بلکه به‌عنوان نماد و هویت شهرستان شازند خواسته اصلی مردم شازند از مسئولان دولت دوازدهم است که انتظار می‌رود این مهم تا پایان عمر دولت دوازدهم عملیاتی و اجرایی شود.

کارخانه قند شازند به‌عنوان نخستین واحد صنعتی در استان مرکزی بود که در چهارم آبان ماه سال ۱۳۱۷ به بهره‌برداری رسید و در سال ۱۳۸۹ بعد از حدود ۸۰ سال فعالیت با اعلام ورشکستگی تعطیل شد.

وی اظهار کرد: کارخانه قند شازند آلودگی ندارد اما مردم شازند خواهان بازگشت آن به چرخه تولید هستند.

میرزایی اضافه کرد: خانواده دولت در شهرستان شازند و استان مرکزی اقدامات لازم را برای احیای این کارخانه انجام داده‌اند و هم‌اکنون نوبت سازمان بنیاد مستضعفان و به‌خصوص سازمان خصوصی‌سازی است که نسبت به احیای این کارخانه نقش خود را به‌خوبی انجام دهند.

یکی از مدیران اسبق کارخانه قند شازند نیز در گفت‌وگو با ایرنا گفت: در سال آخر فعالیت کارخانه شازند (۱۳۸۹)، ۴۲۷ نفر در این کارخانه مشغول به کار بودند که از این تعداد ۴۰ نفر در بخش اداری مالی، ۳۴۵ نفر در بخش فنی و تولید و بقیه به‌عنوان کارگران فصلی با این واحد تولیدی همکاری داشتند.

علی محمد آستانه افزود: پس از اینکه بنیاد مستضعفان (سهامدار اصلی شرکت) اعلام ورشکستگی کرد، ۳۰۰ نفر از کارگران کم‌سابقه این شرکت به‌طور رسمی از کار بیکار و بقیه نیز بازنشسته شدند.

وی ادامه داد: در زمان حیات کارخانه قند شازند بیش از ۴ هزار و ۵۰۰ هکتار از اراضی نقاط مختلف استان مرکزی



نجات کارخانه قند یاسوج

مدیرعامل کارخانه قند یاسوج گفت: تاکنون ۲۷۰ میلیارد ریال از بدهی‌های کارخانه قند یاسوج پرداخت شده و راه‌اندازی مجدد این کارخانه معطل رفع معارضات و تعیین تکلیف شرکت متخلفین است که در سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ قرار بوده ظرفیت کارخانه را افزایش دهد اما آن را کاهش داده است.

صابر آزادوار در جمع خبرنگاران با بیان اینکه بانک تجارت به‌عنوان یک بانک خصوصی در سال‌های ۹۴ و ۹۵ در چند نوبت اقدام به انتشار مزایده کارخانه قند کرد، افزود: سرمایه‌گذار بومی استان، با توکل به خدا توانست در این مزایده بیشترین قیمت را ارائه دهد و در یک فرآیند کاملاً قانونی که بارها روند آن تشریح شده برنده این مزایده شود و کارخانه قند یاسوج را خریداری کند.

وی با اشاره به اینکه سال گذشته انتقال قطعی سهام شرکت فرآورده‌های غذایی و قند یاسوج انجام شد و هیأت‌مدیره جدید و مدیرعامل هم برای کارخانه تعیین شد، بیان کرد: ما حساسیت و نوسالوژی مردم استان و بالاخص مرکز استان را نسبت به کارخانه قند که نماد صنعتی کهگیلویه و بویراحمد است، درک کردیم و به دستور رئیس هیأت‌مدیره و سرمایه‌گذار، مرحله به مرحله از طریق رسانه‌ها به مردم گزارش ارائه دادیم و مردم استان در جریان انتقال، تعیین هیأت‌مدیره و مدیرعامل، تشریح روند واگذاری و پرداخت مطالبات قرار گرفتند، درحالی‌که اصلاً چنین وظیفه‌ای نداشتیم و هیچ کارخانه خصوصی این کار را نمی‌کند اما چون سرمایه‌گذار پروژه بومی است خود را ملزم به پاسخگویی به همشهروانش می‌داند.

مدیرعامل کارخانه قند یاسوج با بیان اینکه بانک تجارت باید ملک بلاعارض تحویل سرمایه‌گذار و سهامداران می‌داد، خاطر نشان کرد: افرادی سودجو به ناحق سال‌های سال در خانه‌های کارخانه قند سکونت داشتند و از آب و برق و گاز و سکونت در ساختمان‌های مسکونی بدون پرداخت هرگونه اجاره این کارخانه به‌صورت رایگان بهره می‌بردند در حالی که بسیاری از آنها رابطه کاری با کارخانه قند نداشتند که در این راستا خانه‌های سازمانی کارخانه به‌جز تعدادی از شاغلین تخلیه شد.

آزادوار تصریح کرد: برخی از املاک هم معارضات جزئی دارند که آنها هم در حال رسیدگی و رفع معارض هستند که پس از طی فرآیندهای قانونی لازم تحویل سهامداران خواهند شد.

وی با بیان اینکه سرمایه‌گذار کارخانه قند یاسوج به قول استاندار سابق سرمایه‌گذاری تجربه شده و کارآزموده است، ادامه داد: سرمایه‌گذار تاکنون به‌عنوان مالک ۸۳،۲۴ درصد از سهام کارخانه به تعهداتی که در قبال این کارخانه داشته عمل کرده و بقیه تعهدات ایشان نیز در حال اجراست.

مدیرعامل کارخانه قند یاسوج عنوان کرد: از ۶۵۰ میلیارد ریال بدهی جاری معوقه کارخانه قند در طی سالیان سال، تاکنون ۲۷۰ میلیارد ریال در حوزه بدهی‌های شهرداری، مالیات، تأمین اجتماعی، ارزش افزوده و مطالبات کارگری از محل آورده نقدی خریدار جدید، آقای مهندس لهراسب باقری پرداخت شده است.

آزادوار از پرداخت بخش عمده‌ای از مطالبات کارگری خبر داد و تأکید کرد: تاکنون بیش از ۳۸ میلیارد ریال از بدهی‌های کارگران پرداخت شده و تنها ۱۵ میلیارد ریال از این بدهی‌ها باقیمانده است که آن را هم به جلسه مجمع عمومی سهامداران می‌بریم که اتخاذ تصمیم کنند و نسبت به تأمین نقدینگی از طریق سهامداران شرکت اقدامات لازم را انجام دهند چون که شرکت به سبب عدم فعالیت تولیدی در سه سال اخیر فاقد هرگونه نقدینگی است. وی بیان کرد: البته کارگران از طریق اداره کار نسبت به شرکت طرح دعوی کردند و از طریق اجرای احکام اجرائیه گرفتند و یکی از املاک کارخانه را به ارزش ۱۷ میلیارد و ۸۰۰ میلیون ریال توقیف کردند هر چند این انتظار از کارگرانی که سال‌ها سر سفره کارخانه قند ارتزاق کرده بودند نمی‌رفت و ما هم هیچ‌وقت نگفتمیم که مطالبه‌ای را پرداخت نمی‌کنیم اما به‌رحال تحریکات افراد بیرون از کارخانه و حاشیه‌سازی‌ها چنین موانعی را جلوی راه‌اندازی کارخانه انداخته و ما هم مدت‌هاست که فقط ناچاریم با حواشی ایجاد شده توسط افراد مغرض مقابله کنیم. مدیرعامل کارخانه قند یاسوج با بیان اینکه بخش اعظمی از انرژی و توان ما صرف هیاهوهایی شد که عده‌ای از بیرون به راه انداختند، گفت: امروز دیگر برای ما، مردم و مسئولان

کمک قند نقش جهان به آسیب‌دیدگان زلزله

زلزله رخ داده در غرب کشور کام شهروندان ایرانی را تلخ کرد و بهت و اندوه بر قلب‌ها حاکم شد. اما روی دیگر سکه این بود که ایرانیان در هر مقام و منصب و در هر وضعیتی هم‌میهنان زلزله‌زده خود را تنها نگذاشتند.

کارکنان سخت‌کوش شرکت قند نقش جهان نیز همسو با ایرانیان و مطابق وظیفه انسانی خود در کمک به هموطنان زلزله‌زده استان کرمانشاه گام برداشتند.

در همین راستا اقدام‌های زیر از طرف این شرکت انجام شد:

- ۱- اختصاص یک روز از حقوق و مزایای پرسنل (به‌صورت داوطلبانه) برای مشارکت در خرید دو عدد کانکس.
- ۲- اهدای قریب به ۳ تن قندوشکر.
- ۳- تهیه و ارسال البسه گرم و لوازم گرمایشی.
- ۴- همکاری با ستاد بحران استان اصفهان (استان معین).

به این ترتیب که کامیون‌های چغندری در بازگشت به این ستاد مراجعه نموده و کمک‌های مردمی را به استان کرمانشاه حمل کردند.

باشد که این حرکت مورد رضایت درگاه احدیت قرار گرفته و ضمن آرزوی صحت و سلامتی برای هموطنان گرامی، هیچ‌گاه شاهد غم و مصیبت عزیزان نباشیم.

سعیدیا مرد نکونام نمیرد هرگز

درگذشت ناگهانی و تأسف‌آور شادروان مهندس رحیم طالبیان را به فامیل محترم و دوستان ایشان بخصوص همکاران صنعت قند تسلیت می‌گوییم.

بیست سال پیش در وزارت کشاورزی سعادت دیدار ایشان را پیدا کردم. در زمانی که ایجاد تحول در

کشت چغندر قند و استفاده از بذر منورژم با مقاومت بسیار روبه‌رو بود، ایشان با آینده‌نگری و دلسوزی برای صنعت قند و کشاورزان چغندرکار، با ایجاد تحول در صنعت قند با بکارگیری تکنولوژی نوین، عملکرد چغندر قند را از ۲۸ تن در هکتار به بیش از ۵۰ تن رساند که همزمان در ارتقاء کیفیت چغندر قند و افزایش استحصال شکر تأثیر فراوان داشت.

ایشان پس از بازنشستگی از وزارت کشاورزی با فعالیت در کارخانه قند پیرانشهر باعث تحول بی‌نظیر در افزایش تولید و عملکرد، به بیش از ۶۰ تن در هکتار گردید.

مهندس طالبیان مردی شریف، صادق، خوشفکر، آینده‌نگر، بسیار روشنفکر و در عین حال آرام و مصلح بود. جایگزینی او در صنعت قند غیرممکن و یا بسیار مشکل خواهد بود. او به حق پدر کشت و کار مدرن چغندر قند در ایران بود. روانش شاد.

حسینعلی روبانی
آذرماه ۱۳۹۶ - آمریکا

روشن شده که یک عده‌ای دلشان نمی‌خواهد کارخانه قند راه‌اندازی شود اما این موضوع تنها در حد آرزو برایشان باقی خواهد ماند و کارخانه قند در آینده‌ای نزدیک با انجام عملیات بازسازی و نوسازی و تغییرات فناوری به چرخه تولید بازمی‌گردد.

آزادوار با اشاره به اینکه تخلف شرکتی که قرار بود ظرفیت کارخانه را افزایش دهد اما آن را کاهش داد افزود: در سال‌های ۹۰، ۹۱ و ۹۲ یک شرکتی با دریافت بیش از ۱۶۲ میلیارد ریال قرار بوده که کارخانه را بازسازی و ظرفیت آن را از ۱۰۰۰ تن به ۱۵۰۰ تن و تولید شکر خام را از ۳۰۰ تن به ۴۵۰ تن افزایش دهد تا این کارخانه توجیه اقتصادی داشته باشد.

وی تصریح کرد: با بررسی‌هایی که کارشناسان ما انجام دادند متوجه شدیم که این شرکت ماشین‌آلات دست دوم و کهنه نصب کرده و عملاً نه‌تنها ظرفیت تولید کارخانه را افزایش نداده که آن را کاهش هم داده است بنابراین ما مجبور به پیگیری حقوقی موضوع از طریق دستگاه قضایی شدیم که هم‌اکنون در حال بررسی است.

مدیرعامل کارخانه قند یاسوج با اشاره به اینکه مجبوریم برای راه‌اندازی کارخانه تا تعیین تکلیف این پرونده صبر کنیم، ادامه داد: به‌محض اینکه پرونده این شرکت تعیین تکلیف شود، مدت کوتاهی بعد از آن، که ممکن است، کمتر از چند ماه هم باشد، کارخانه را راه‌اندازی کرده و وارد مدار تولید می‌کنیم.

آزادوار با بیان اینکه راه‌اندازی کارخانه با همین وضعیت فعلی یعنی ظرفیت حداکثر ۷۰ درصد و کیفیت نامطلوب محصولات تولیدی ممکن است که امکان‌پذیر باشد، تصریح کرد: راه‌اندازی با این شرایط به سبب مشکلات ماشین‌آلات صنعتی و گلوگاه‌های خطوط تولید قطعاً منجر به ضرردهی و زیان انباشته بیشتر و غیراقتصادی بودن فعالیت تولیدی خواهد شد.

وی افزود: تنها راه چاره و نجات این کارخانه در انجام عملیات بازسازی و نوسازی و افزایش ظرفیت است به‌طوری‌که بیش از ۱۰۰۰ تن چغندر در شبانه روز و یا ۴۵۰ تن شکر خام روزانه ظرفیت داشته باشد که کارخانه بتواند به حیات اقتصادی خود برای سال‌های متمادی ادامه دهد و مردم هم از تأثیرات نقش‌آفرین آن در تحقق اقتصاد مقاومتی و زمینه‌های اشتغال پایدار، تأمین معیشت و رونق اقتصادی منطقه بهره‌مند شوند. مدیرعامل کارخانه قند یاسوج با بیان اینکه به‌عنوان مدیران و کارکنان نماد صنعتی کهگیلویه و بویراحمد از مسئولان استان هم انتظاراتی داریم، اضافه کرد: از کلیه مسئولان ارشد و مسئولان ذیربط استان به‌خصوص کارگروه ستاد تسهیل و رفع موانع تولید انتظار داریم که اهتمام کامل خود را برای عینیت بخشیدن به هویت و نماد صنعت استان که عموم مردم با علاقمندی خاصی از آن نام می‌برند به این شرکت و سرمایه‌گذار بومی کارآفرین آن توجه و عنایت ویژه‌ای داشته باشند.

فعالیت مجدد کارخانه قند قهستان

استاندار خراسان جنوبی با بیان اینکه راه‌اندازی مجدد کارخانه قند قهستان در دستور کار قرار دارد، گفت: فعالیت مجدد کارخانه قند قهستان با کشت فراسرزمینی چغندر قند در افغانستان و فرآوری در این کارخانه پیگیری می‌شود.

محمد مهدی مروح‌الشریعه در جمع مردم شهر اسدیبه با بیان اینکه شهرستان در میان دارای ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های زیادی برای توسعه، کارآفرینی و ایجاد فرصت شغلی دارد، افزود: کارخانه قند قهستان یکی از بزرگترین واحدهای تولید استان در شرق کشور بوده است.

وی با اشاره به اینکه به‌دلیل شرایط اقلیمی و کاهش سطح کشت چغندر قند هم‌اکنون این کارخانه فعال نیست، اضافه کرد: برنامه‌ریزی‌هایی برای کشت فراسرزمینی چغندر قند در کشور افغانستان و فرآوری در این کارخانه در حال انجام است.

وی از سفر والی ولایت فراه افغانستان در آینده نزدیک به خراسان جنوبی خبر داد و گفت: یکی از محورهای مهم مذاکره با والی فراه با توجه به شرایط آب و هوایی و اقلیمی افغانستان کشت محصولاتی مانند چغندر قند در استان فراه و واردات این محصول برای فرآوری در کارخانه قند قهستان است.

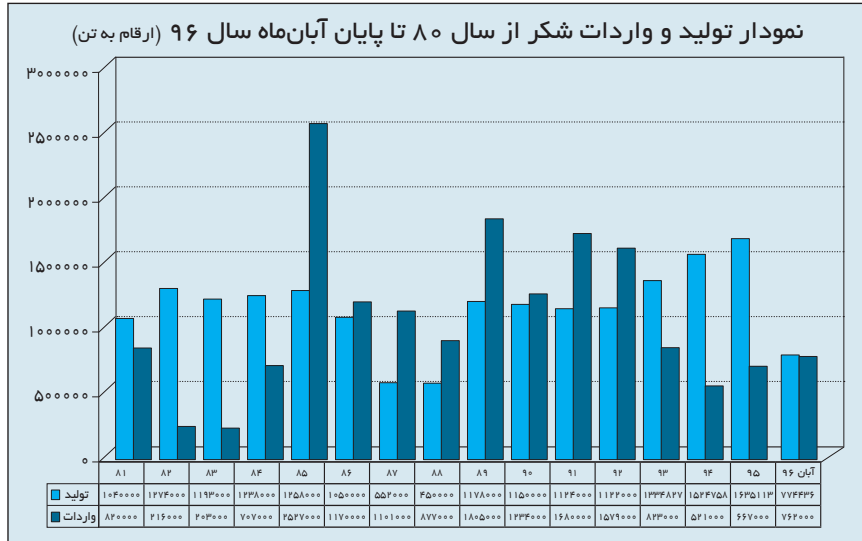
شهرستان در میان با ۵۷ هزار نفر جمعیت و ۵ هزار و ۷۹۷ کیلومتر مربع وسعت از شمال به شهرستان قاینات از جنوب به شهرستان سریشه و از غرب به شهرستان بیرجند و شرق آن به طول ۷۰ کیلومتر با افغانستان مرز مشترک دارد. شهر اسدیبه مرکز شهرستان مرزی در میان در ۱۰۵ کیلومتری شرق بیرجند قرار دارد.

معنای تنظیم بازار

نبینند. در جدول های پایین نشان داده شده است که در ۴ سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۶ در مجموع عددی معادل ۱۲۴۲ میلیون دلار شکر وارد شد که فقط ۱۳ درصد کمتر از واردات شکر در یک سال ۱۳۹۱ شده است. معنای تنظیم بازار این است که تولید داخل رشد کند، واردات به اندازه شود و مصرف کنندگان نیز دچار التهاب نشوند.

ماهیهان از ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۶ نشان می دهد در پاییز و زمستان ۱۳۸۵ که فصل عرضه شکر داخل است واردات روندی فزاینده داشت و در تابستان که باید شکر وارد می شد تا بازار داخل تنظیم شود واردات کمتری شده است. اما این روند در سال های پس از ۱۳۹۲ تنظیم شد و بازار داخلی گونه ای تنظیم شد که مصرف کنندگان و تولیدکنندگان آسیب جدی

برخی از کالاهای کشاورزی که در سبد خانوارهای ایرانی نقش و سهم قابل اعتنایی دارد بدون تردید شکر است. این کالا به دلیل اهمیتی که دارد از سوی دولت همواره در کانون توجه بوده و برای تنظیم بازار آن فعالیت مناسبی صورت می پذیرد. دولت های نهم و دهم بدون اعتنا به توانمندی تولیدکنندگان داخلی و بدون توجه به مهارت و مدیریت انجمن صنی کارخانه های قند و شکر که اعضای آن دارای دانش و تجربه بالایی در تنظیم بازار این محصول داشته و دارند، تنظیم بازار شکر را در اختیار یک گروه از مدیران میانی و همچنین گروه کوچک تری از تجار انحصارگر داده بود. این دو گروه برای حفظ و توسعه منافع دولت و بازرگانان گونه ای عمل می کردند که در زمان افزایش تولید داخلی واردات افزایش و در زمان کاهش تولید داخلی، واردات کاهش می یافت. علاوه بر این در تنظیم بازار شکر هرگز رعایت تولیدکنندگان داخلی نمی شد که آیا آنها اکنون در حال تولید هستند یا نه. همان طور که جدول واردات و صادرات به صورت



ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۲: واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان آبان ماه سال ۹۶ به تفکیک خام و سفید

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۲۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۴	۴۹	۲۰,۴۷۹,۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۳۷,۵۲۷
۱۳۹۵	۰	۰	۶۶۷	۰	۶۶۷	۳۲۰,۱۳۴,۹۷۸
۱۳۹۶	۰	۰	۷۶۲	۳۷۸,۶۶۷,۰۴۵	۷۶۲	۳۷۸,۶۶۷,۰۴۵
جمع	۱۲۴۸	۵۱۵,۰۱۷,۰۰۵	۱۴۲۰۵	۶,۰۵۰,۲۴۹,۳۶۹	۱۵۴۵۳	۶,۸۸۵,۴۰۱,۳۵۱

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۳: واردات شکر خام به صورت ماهیهان از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۶

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۲۰۷	۱۸۷	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۲۸	۱۰۸	۵۷	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۲۱	۱۸	۱۷	۱۴۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۲۰۷	۱۵۹	۱۱۵	۱۴۴	۱۳۴	۲۲۷	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۶۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۰	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۱۰۵	۲	۲۴	۵۲۱	۵۲۱
۱۱	۱۳۹۵	۰	۰	۰	۰	۲۳۱	۱۷۰	۷۶	۵۰	۶۶	۶۸	۰	۱۶	۶۶۷
۱۲	۱۳۹۶	۱۹۵	۱۲۹	۲۲۹	۲۵	۱۳۸	۱۲۹	۱۳۸	۱۲۹	۱۳۸	۱۳۸	۱۳۸	۱۳۸	۷۶۲
جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۹۵	۴۲۴	۱۹۵	۵۵۳	۶۹۱	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۶۲	۷۶۲	۷۶۲	۷۶۲	۷۶۲	۷۶۲

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

نایب رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی:

کشاورزی اولویت آخر دولت در بودجه بندی است

از صفحه ۳

ضرورت تغییر نگاه بودجه در بخش کشاورزی

غلامحسین طباطبایی سرپرست دفتر توسعه خدمات فنی و کشاورزی سازمان مرکزی تعاون روستایی وزارت جهاد کشاورزی، در خصوص انتظارات و نیازها، توسعه کشاورزی در بودجه ۹۷ در گفت و گوی اقتصادی رادیو گفت و گو اظهار کرد: وزارت جهاد کشاورزی در برنامه ششم نگاه جدیدتری به مقوله کشاورزی داشته است که در چهار دسته می توان آنها را تقسیم بندی کرد. وی تصریح کرد: مورد اول اینکه در گذشته اقدامات مختلف و پراکنده ای در عرصه کشاورزی دیده شده است اما در حال حاضر نگاه کلان وزارت جهاد کشاورزی به همه بخش های زراعی، باغی، دامی و آبی به صورت زنجیره ای است. طباطبایی در ادامه افزود: نکته دوم در مسائل بعد از تولید به ویژه در صنایع تبدیلی، فرآوری و نگهداری نگاه آمایشی و منطقی کمتری داشته ایم اما اکنون بحث آمایش سرزمینی مطرح است و نباید هر محصولی در هر منطقه ای که ظرفیت اشباع دارد را سرمایه گذاری بکنیم.

وی با اشاره به اینکه مسئله سوم نگاه غیرسازهای به محصولات کشاورزی است، بیان کرد: در گذشته به زمین و آب بیشتر به عنوان سازه فیزیکی توجه می شد و کمتر به مسائل نرم افزاری و سازه های اجتماعی پرداخته می شد که به این امر توجه بیشتری شده و در بحث موضوعی و محصولی نیز چندین اولویت در نظر گرفته شده که در بودجه ۹۷ حتما بر ضرورت آن تأکید خواهد شد. سرپرست دفتر توسعه خدمات فنی و کشاورزی سازمان مرکزی تعاون روستایی وزارت جهاد کشاورزی در خصوص مورد چهارم تأکید کرد: توسعه محصولات کم آب و پرورش ماهیان پرورش جدید به ویژه پرورش در قفس و ماهیان زینتی که جنبه صادراتی خوبی دارند بعضی از ماکیان کمتر شناخته شده در حال حاضر در سبد غذایی مردم قرار گرفته و همچنین بعضی از روش های جدید مثل کشت بافت یا نشانی نیز از مواردی است که نگاه جدیدتری به آنها صورت گرفته است. وی تأکید کرد: در مجموع وزارتخانه به این نتیجه رسیده که باید برنامه های جدیدی را در دستور کار قرار دهد و در بودجه ۹۷ در این خصوص پیش بینی خوبی انجام گرفته است و امیدواریم جهش ملموسی در پروژه های جدید در بخش کشاورزی داشته باشیم. طباطبایی در پایان گفت: خواسته بخش کشاورزی و کشاورزان کمک مجلس را می طلبد به مراتب نسبت به گذشته باید نگاه بودجه ای در این بخش تقویت شود سرمایه گذاری در بخش کشاورزی در بحث آمایشی و روش های جدید که بازده بالایی دارند باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد.



زیر نظر شورای نویسندگان
تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۰۰۳
نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴